

رویه‌های آموزشی

نویسنده: جو برووفی

به کوشش: دفتر همکاری‌های علمی بین‌المللی

وزارت آموزش و پرورش

آموزش و پژوهش، ناشران کتاب‌های درسی و معلمان، اغلب توجهشان چنان برپوشش محتوایی یا فعالیت‌های یادگیری مرکز می‌شود که فرست مشاهده مقاصد و اهداف کلان‌تری را که مراد از آن هدایت برنامه‌ریزی درسی است، از دست می‌دهند. معلمان نوعاً با متمرکز ساختن توجه خود بر محتوایی که قصد پوشش دادن آن را دارند، و نیز بر مراحل و

• همسویی و تنظیم برنامه درسی

همه اجزای برنامه درسی همسو می‌شوند تا برنامه منسجمی برای تحقق مقاصد و اهداف آموزشی ایجاد کنند.

یافته‌های پژوهشی
بررسی نشان می‌دهد که سیاستگذاران

برنامه‌ریزی مواد درسی را هدایت کند، به حداقل کاهش داد.

در کلاس درس

برنامه درسی دوره تحصیلی فی نفسه هدف نیست، بلکه وسیله‌ای است که به شاگردان کمک می‌کند به آن‌چه برای آماده کردن آن‌ها به منظور ایفای نقش افراد بالغ در جامعه و به ظهور رساندن استعداد خود به عنوان افراد، مهم شمرده می‌شود، جامه عمل پیوشاورد.

اهداف برنامه‌ریزی عبارت اند از: تایبیه که یادگیرنده به دست می‌آورد - یعنی معلومات، مهارت‌ها، نگرش‌ها، ارزش‌ها و آمادگی برای انجام اقداماتی که جامعه از شهر و ندان خود انتظار دارد. اهداف، علت وجودی برنامه درسی است، به طوری که باور به آن‌چه لازم است انجام شود، باید راهنمای هر مرحله از برنامه‌ریزی دروس و اجرای آن باشد. احتمال رسیدن به اهداف در صورتی از همه وقت بیشتر است که کلیه اجزای برنامه درسی (مجموعه‌های محتوایی، روش‌های تدریس، فعالیت‌های یادگیری، و ابزارهای ارزشیابی) به این دلیل انتخاب شده باشند که به عنوان وسائل کمک به محصلان در محقق ساختن مقاصد و اهداف کلی، لازم تلقی شوند.

این امر متضمن برنامه‌ریزی درسی و آموزش به منظور بسط و پرورش قابلیت‌هایی است که محصلان می‌توانند در درون و بیرون مدرسه، چه در زمان حاضر و چه در آینده، از آن‌ها استفاده کنند. از این نظر، تأکید بر اهداف درک، ارزیابی و به کار بستن در زندگی دارای اهمیت‌اند.

درک بدان معنی است که محصلان، تک تک

گام‌های دخیل در فعالیت‌هایی که شاگردانشان انجام خواهند داد، برنامه‌ریزی می‌کنند؛ بی‌آن که چندان به اهداف یا نتایج مورد نظر آموزش بیندیشند. ناشران متون درسی، در برابر فشار گروه‌های دارنده منافع خاص، تمایل دارند که پوشش محتوایی را هر چه بیشتر گسترش دهند. در نتیجه، پوششی که به بسیاری از موضوعات مهم داده می‌شود، عمق کافی ندارد، ازانه محتوا غالباً فاقد انسجام و توأم با تداخل‌ها و گنجانیده‌های شلوغ کننده است، مهارت‌ها به جای آن که پیوندی جدایی ناپذیر با محتوای معلومات داشته باشند، مجزا از آن تدریس می‌شوند و به طور کلی هم متون در دست شاگردان و هم پرسش‌ها و فعالیت‌های پیش نهاد شده در جزووهای معلمان، در حول اندیشه‌های قدرتمند مرتبط با اهداف مهم، تنظیم نمی‌شوند.

ممکن است از شاگردانی که با استفاده از چنین متونی آموزش می‌بینند بخواهند که جلوه‌هایی از حقایق گسیخته و بی‌ارتباط را از بر کنند یا به جای یادگیری شبکه‌های مرتبطی از محتوای ساختار یافته در حول افکار و نظریات قوی، به تمرین آموخته‌های نامرتب و جسته گریخته مبادرت ورزند. برنامه‌های ارزشیابی تحمیل شده از پیرون که تأکیدشان برقبول و شناخت تکه‌های مجزایی از علم و معلومات، یا به عمل درآوردن مهارت‌های مجزا و بسی‌ربط درجه دوم است، اغلب این مسائل را تشدید می‌کنند.

این گونه مسائل را می‌توان از طریق توسعه برنامه درسی بی که رویکردی هدفمندانه داشته باشد و در آن نیات و اهداف کلی آموزش و نه فشارها یا اقلام آزمونی پوشش محتوایی،

نظرها و پیوندهایشان با یکدیگر متمرکز باشد.

مأخذ:

- BECK AND MCKEOWN (1988), CLARK AND PETERSON (1986), WANG, HAERTEL AND WALBERG (1983).

● محتوای منسجم

برای تسهیل یادگیری و به خاطر سپاری جدی، محتوا به روشی توضیح داده می‌شود و با تأکید بر ساختار و ارتباط‌های آن پرورانده می‌شود.

یافته‌های پژوهشی
پژوهش‌ها حاکی از آن است که شبکه‌های معلومات پیوسته‌ای^۱ که در حول آرا و انسدیشه‌های نیرومندی تنظیم می‌شوند می‌توانند همراه با درک فراگرفته شوند و به صورت‌هایی در حافظه محفوظ بمانند که دسترسی بدانها را برای اجرا و به کاربندی

عناصر را در شبکه‌ای از محتوای مربوط یاد بگیرند، به طوری که قادر باشند که محتوا را با کلمات خودشان توضیح دهند و آن را با معلومات قبلی خود مرتبط سازند. معنای ارزیابی این است که شاگردان برای آن چه یاد می‌گیرند ارزش قائل شوند، زیرا درک می‌کنند که دلایل قانع کننده برای یادگیری آن وجود دارد. به کاربندی در زندگی بدین معنی است که محصلان، یادگیری خود را به شکلی اخذ و حفظ کنند که قادر باشند هرگاه در سایر عرصه‌ها لازم باشد آن را به کار بندند.

محتوایی که با حضور این اهداف در ذهن پرداخته شده باشد، به احتمال قوی به صورت مؤثر یادگرفته خواهد شد و دارای انسجام درونی است، با سایر یادگیری‌های سودمند پیوند دارد و برای اجرا و استفاده در دسترس است. بیشترین احتمال وقوع این حالت در موقعی وجود دارد که خود محتوا در حول اندیشه‌ها و نظریات پر قدرت تنظیم شده باشد و ظهور و تکامل این محتوا از طریق درس‌های کلاس و فعالیت‌های یادگیری، بر این نوع آرا و

انسجام آن را به حداکثر بر سانتد. معلم، اطلاعات تازه را با رجوع و استناد به آنچه محصلان درباره موضوع می دانند ارائه می دهد؛ با گام های کوتاه پیاپی چنان پیش می رود که پیگیری آنها مشکلی نداشته باشد؛ برای تقویت درک شاگردان، از حرکت گام به گام، حرکات و وجنتا^۵ و سایر مهارت های ارتباطی استفاده می کند؛ از به کار بردن زیان مبهم یا دویهلو و به میان کشیدن مطالب انحرافی، که باعث گستاخ تداوم می شوند، می پرهیزد؛ شاگردان را منظمأ به جواب گویی و امی دارد تا یادگیری فعالانه را ترغیب کند و مطمئن شود که هر مرحله ای پیش از حرکت به مرحله بعدی، پخته شده است؛ او سخن خود را بازارنگری نکات اصلی به پیشان می برد، بر مفاهیم عام و جمع بندی کننده^۶ تأکید می کند؛ و در پیگیری، به طرح پرسش ها یا تعین تکالیفی می پردازد که مستلزم آن است که شاگردان به بیان مطلب با کلمات خودشان پردازنند، آن را در زمینه های جدیدی به کار بندند، یا به عرصه های تازه ای گسترش دهند. معلم ضمناً در صورت لزوم به شاگردان کمک می کند تا ساختار و جریان محتوا را با استفاده از طرح و نمودار یا ادوات گرافیک که روابط را مشخص می سازند، پس بگیرند، راهنمایی را که مستلزم توجه به نکات کلیدی اند مورد مطالعه قرار دهند، یا از نمودارهای تنظیم وظایف^۷ که کارشان کمک به شاگردان در دنبال کردن حرکت گام به گام و راهبردهایی است که در تکمیل این گامها و مراحل به کار می بندند، استفاده کنند. اصولی که همسو بودن برنامه دروس و انسجام محتوا را ایجاب می کند، در حالت آمیختگی با یکدیگر مخصوص آن اند که محصلان

امکان پذیر سازد. بر عکس، تکه های خرد و گستاخ اطلاعات که رابطه ای با هم ندارند، محتمل است که فقط از راه فرایندهای سطح پایین^۸ مانند از بر کردن فارغ از تفکر،^۹ یادگیری شوند و بیش تر این خرده های مجزای اطلاعات یا به زودی از یاد می روند یا به شیوه هایی در حافظه می مانند که قابلیت دسترسی به آنها را محدود می کند. به همین ترتیب، در صورتی می توان مهارت ها را فراگرفت و به نحوی مؤثر به کار بست که به عنوان راهبردهای تنظیم شده با مقاصد و اوضاع خاص آموزش ارائه شوند و توجه بر این باشد که کی و چگونه مورد استفاده قرار گیرند. محصلان قادر نخواهند بود مهارت هایی را که فقط از روی عادت و بدون تفکر فرا می گیرند و تنها به صورت مجزا از بقیه دروس و تحصیلات مورد ممارست واقع می شوند، هضم کنند.

در کلاس درس

یادگیری اطلاعات، چه از متون درسی و چه از آموخته های معلم، هر قدر منسجم تر باشد آسان تر خواهد بود. منظور از منسجم^{۱۰} آن است که ترتیب و توالی اندیشه ها و رخدادها معنی دار و روابط میان آنها آشکار باشد. محتوا هنگامی که به طریقه ای اصولی گزینش شود و آرا و نظرهایی در مورد آن چه محصلان باید از مطالعه مطلب و موضوع یاموزند، راهنمای آن ناشد، به احتمال قوی منسجم خواهد بود.

معلمان قابل، وقتی به ارائه دروس می پردازنند و با دادن توضیحات یا ذکر مثال ها و شواهد موضوع را اثبات می کنند، به شور و علاقه به محتوا دامن می زنند و چنان آن را سازمان دهی و مرحله بندی می کنند که روشنی و

مأخذ:

- BECK AND MCKEOWN (1988); GOOD AND BROPHY (2000); ROSENSHINE (1968).

پیشنهاد:

- 1-NETWORKS OF CONNECTED KNOWLEDGE
- 2- LOW - LEVEL PROCESSES
- 3- ROTÉ MEMORIZING
- 4- COHERENT
- 5- GESTURES
- 6- INTEGRATIVE
- 7- TASK ORGANIZERS

بتوانند دانش و معلومات سودمندی برای خود
بسازند و به آنها دسترسی داشته باشند و در
زندگی خارج از مدرسه مورد استفاده قرار
دهند. معلمان باید: (یک) از وسعت مطالب
صرف نظر کنند تا اجازه دهنند که زمان - خود -
مهنمترین محتوا را در ظرفای بیشتر به ظهرور
رسانند؛ (دو) این محتوای مهم را همچون
شبکه‌هایی از اطلاعات مرتبط که در حول آرا و
نظرهای قوی تنظیم شده‌اند معرفی کنند؛ (سه)
محتوا را با تمرکز بر توضیح این آرا و
اندیشه‌های مهم و ارتباط میان آنها پرو رانند؛
(چهار) با فعالیت‌های اصلی یادگیری و تدابیر
ارزشیابی به یک‌گیری پردازنند تا فرصت‌هایی در
اختیار محصلان قرار گیرد که آن نوع یادگیری را
که بازتاباننده نتایج مورد نظر آموزش است،
به نمایش گذارند.